

maatte være Herrederne efter Matriculsinddelingen, da man altid der har den naturlige Grændse at gaae ud fra. Naar en æret Taler har meent, at man kunde bygge denne Sag paa den simpleste Basis, naar Loven benyttede en større Analogi fra Anordningen om Syn af Bandleb, maa jeg dog tillade mig at bemærke, at der er en væsentlig Forskiel paa disse Arter af Forretninger, idet man ved Mændenes Syn af Bandleb kun gjør Forordning paa en ganske simpel factiff Erklæring om deres Bessaffenhed; det mere Banskellige i disse Sager, Reguleringen, ligger hos de tekniske Kyndige, som skulle udarbejde Plan til Bandlebenes Regulering, hvorimod den Kundskab, der udfordres hos de sædvanlige Synsmænd, er af en almindeligere Bessaffenhed, end den, der udfordres, til at bonitere Jord. Den samme ærede Taler har yttret, at den egentlige Dygtighed dog væsentligst maa søges hos Landinspecteurerne, og at det er dem, paa hvem man fornemmelig skulle stole. Jeg indrømmer, at der er meget grundet i denne Bemærkning; men jeg tror, at hvis man vil holde derpaa og blive aldeles ved den hidtilværende Fremgangsmaade, da vil dette paa ingen Maade lede til, at man vil faae kortere Reiser og lavere Bekostninger end efter Udkastet; thi idet mindste efter den Fremgangsmaade, der hidtil har været anvendt her paa Verne, have Landinspecteurerne hyppigt havt visse Mænd, som de have benyttet ved de Forretninger, de udførte, og som de have ladet udnævne af Retsbetjenten, saa at Omkostningerne ere blevne temmelig betydelige og vist langt betydeligere end efter Udkastet.

Det er tildeels en Misforstaaelse, naar Udvalget har formeent, at der kun skulle være ganske enkelte Taxationsmænd i hvert Herred. Der er efter Udkastet ikke det Mindste til Hindrer for, at der bliver saa stort Antal, som der skjøntes nødvendigt af Amtsraadet, hvilket maa beroe paa de locale Forhold, og rette sig efter de Steder, hvor Bedkommende have deres Bopæl, og efter den Trang, som føles i Eggen. Iøvrigt skal jeg aldeles ikke nægte, at det Hovedformaal, som man har havt for Die, er en billig Lettelse i Omkostningerne ved disse Forretninger, og at derfor de af Udvalget

foreflaaede Forandringer, der sigte [til dette Formaal, i det Mindste de fleste af dem, ville kunne tiltrædes. Jeg skal for Dieblikket, da de enkelte Punkter ikke specielt foreligge, ikke derved opholde mig. Kun forsaavidt der er blevet spurgt om, hvorvidt det skulle være nødvendigt, at Amtsraadet skulle have i alt Fald en Approbation paa Mændene, og forbeholdes Ret til at affædige dem, skal jeg tillade mig at bemærke, at efter den hidtilværende Fremgangsmaade har man en Garanti i Retsbetjentenes Udmeldelse, hver Gang der skal foretages en Forretning, for at det er dygtige og ærlige Mænd, som dertil blive udmeldte. Men naar der udnævnes Mænd for en lang Arrække, kunne der senere indtræde Facta, der give andre Dplysninger om Bedkommendes Personlighed, og som indeholde tilstrækkelig Gjæmmel til Affædigelse, og naar man derfor ikke skal give aldeles Slip paa en yderligere Garanti for Personligheden, som man nu har i Retsbetjentens Udmeldelse af Bedkommende til enhver enkelt Forretning, saa er det vistnok usselligt, som af Udvalget anerkjendt, at man har beholdt sig, ikke blot en Approbation af Amtsraadet, hvilken vel maaskee kunde være mindre fornøden, men ogsaa Afgang for Amtsraadet til at affædige dem paa den Maade, som Udkastet har stillet Sagen. Naar den ærede Taler har opkastet Tvivl om Nødvendigheden af Formænd for disse Forretninger, da ligger Nødvendigheden af at have en Formand i, at det synes usselligt, at der er en bekendt Mand, til hvem Bedkommende, som ville have Forretninger udført, kunne henvende sig. Hidtil have jo Alle vidst, at det var Retsbetjentene, man skulle henvende sig til for at faae udmeldt Mænd, men da dette nu bortfalder, maa man optage noget Andet. Der kunde være Spørgsmaal om Formanden i Sogneforstanderskabet, men maaskee det meget vel kunde lade sig gjøre at have en Formand i et større District, som kunde danne et nødvendigt Mellemled, som, naar Beboerne ønske Taxationsmænd, kunne foranstalte det Fornødne; idetmindste har man antaget, at det var den letteste Maade at ordne Sagen paa. Skulde man henvende sig directe til de enkelte Taxationsmænd, vilde det være umuligt at opnaae nogen samlet Protokol. Hver